

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrivm Miracvlorvm Et Historiarvm Memorabilivm Lib. XII

Caesarius <Heisterbacensis>

Antverpiae, 1605

De pecunia vsurarii, quae pecuniam iuxta positam consumpsit, cap. 35

urn:nbn:de:hbz:466:1-13177

vade, & fac clamari per ciuitatem sub voce præconis, quia paratus sis restituere omnibus, à quibus aliquid supra sortem accepisti. Factūq; est ita. Deinde rediens ad magistrum, ait: Omnibus ad me venientibus, teste conscientia, omnia restitui ablata, & adhuc supersunt plurima. Tunc ille: Modò, inquit, poteris eleëmofynam dare securè. Retulit mihi dominus Daniel Abbas Sconauia, quòd ad consilium eiusdem Cantoris, per plateas ciuitatis nudus in suis femoralibus incesserit, seruo cum virga se impellente, ac dicente: Ecce iste est ille, què pro suis pecuniis principatus honorabat, qui filios nobilium obsides tenebat. APOLLONIVS: Ex his duobus vsurarijs pleniùs agnosco virtutem cõtritionis, quia vt considero, de cuius corde fons eius scaturit, nullus labor, nullus horror, nullus pudor, venas illius obstruere valebit. CAESARIVS: Verum dicis, quia contritio, quæ timore parua pœnitentiæ exsiccat, fontè non habet vnde fluat. APOLLONIVS: Videtur mihi vsura multū esse defectiuæ naturæ, quia rarò ad tertiam siue quartam illam durare videmus generationem. CAESARIVS: Nō solū defectiuæ, sed & cõsumptiuæ naturæ est, quia, vt dicis, in se celerius deficit, & nōnunquā sibi admixta siue cõiuncta cõsumit. APOLLONIVS: Da exēplum. CAESARIVS: Hæc quæ dicturus sum, à quibusdam Abbatibus ordinis nostri audiui, sed nomen non retinui loci, in quo contigit.

CAPVT XXXV.

Vsurarius quidam, cuidam ordinis nostri Cellerario, quādam pecuniæ suæ summam commisit reseruandā; quam ille signatam in locoturo iuxta pecuniam monasterij reposuit. Postea cū vsurarius depositum repeteret, Cellerarius arcam referans, neque illam neque suam inuenit: qui cū vidisset arcæ seras intactas, & signacula salua sacculorum, ita vt nulla esset de furto suspicio, cognouit, quòd pecunia vsurarij deuorasset pecuniam monasterij. Ex quo colligitur, quòd per eleëmofynā vsuræ, monasterij substantia non augeatur, sed deficiat. APOLLONIVS: Magna sunt, quæ dicta sunt de cõtritione, sed quæro,

si is qui oculos non habet, contritionem habere possit, cum siue oculis flere non possit. CÆSARIUS: Contritio non est in lacrymis, sed in motu cordis, cuius signa lacrymæ sunt oculorum, cum & cor lacrymas suas habeat.

CAPVT XXXVI.

*Nobilis
excæcati
contritio*

DVX Henricus Saxo, pater Ottonis Imperatoris, tēpore quodā virum quendam nobilem pro suo scelere exoculauit: Deus verò ex sua misericordia, excæcationis pœnam viro conuertens in medicinam, tantam cordi eius contulit contritionem, vt iugiter peccata commissa defleret, & pro desiderio patriæ cœlestis semper suspiraret. Non recedebat de ecclesia beatæ Dei genitricis Mariæ in Hildeshem, orationibus & ieiunijs vacans. Casu contigit, vt stultus quidam verbum stultum, eo audiente, proferret, dicens: Qui hîc oculos non habet, nec in futuro oculos habebit, quibus Deum videat: de quo verbo turbatus nimis, dum quotidie gerneret, nec verborum consolationem reciperet, a multis culpatus, respondit: Nisi mihi ex scripturarum auctoritate probeatur, cōsolari nō potero. Quod ei facillè probari potuit à viris literatis, quorum in eadem ciuitate copia fuit. APOLLONIVS: Quomodo autē probatur? CÆSARIUS: Saluator dicit electis: Capillus de capite vestro non peribit: super quem locum dicit Augustinus: Perit caput, vbi non perit capillus? vbi non perit palpebra, perit oculus? Quasi diceret: Non; nam omnes mortui integraliter resurgent: Mali, vt in omnibus suis membris puniātur; Boni, vt in omnibus remunerētur. Hoc securè dico & credo, quòd omnis homo, siue iustus sit siue peccator, si in contritione etiam minima decesserit, Deum visurus sit. Ad quam visionem nos perducere dignetur Dominus noster Iesus Christus, splendor gloriæ, qui cum Patre & Spiritu sancto viuunt & regnant Deus, per infinita sæcula sæculorum. Amen.

Luce 12.

LIBRI SECYNDI FINIS.

CAPITA